

INFORMACIJA
O POTREBI POTPISIVANJA
MULTILATERALNE KONVENCIJE O UZAJAMNOJ ADMINISTRATIVNOJ POMOĆI U PORESKIM PITANJIMA

Efikasna realizacija nacionalnih poreskih sistema u velikoj mjeri zavisi od savjesnosti poreskih obveznika da prijavljuju sve svoje prihode nezavisno od mjesta ostvarenja, odnosno od primjene sistema oporezivanja po principu svjetskog dohotka. Međutim, sve veća mobilnost lica, kapitala, proizvoda i usluga uticala je na povećanje mogućnosti izbjegavanja plaćanja poreza i poreske evazije. Pravne praznine i neusaglašenost poreskih propisa korišćene su za umanjeње poreske osnovice ili "vještačko" premještanje dobiti u države sa niskim poreskim opterećenjem dobiti, koje nije bilo praćeno i premještanjem ekonomskih aktivnosti.

Velike razmjere poreske evazije i izbjegavanja plaćanja poreza dovele su do potrebe intenziviranja aktivnosti na međunarodnom nivou kako bi se stvorila nova pravila u materiji međunarodnog oporezivanja i administrativne saradnje u poreskim pitanjima, imajući u vidu da je ocijenjeno da postojeći instrumenti saradnje između država u poreskim pitanjima i sami poreski instituti nijesu bili adekvatni. Naročito važne aktivnosti za ostvarivanje navedenih ciljeva predstavljaju aktivnosti Organizacije za ekonomsku saradnju i razvoj (OECD) i organa Evropske unije na stvaranju pravnog osnova za bolju administrativnu saradnju između država u poreskim pitanjima.

U okviru ovih aktivnosti, kao rezultat zajedničke saradnje Savjeta Evrope i OECD-a nastala je **Multilateralna konvencija o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreskim pitanjima**, (u daljem tekstu:Konvencija), kao najopširniji instrument koji omogućava korišćenje svih oblika poreske saradnje potrebne u borbi protiv poreske evazije i izbjegavanja plaćanja poreza, a što je prioritet u svim državama svijeta. Navedena konvencija sačinjena je u Strazburu, 25.januara 1988.godine, a izmjenjena i dopunjena Protokolom o izmjenama i dopunama Konvencije o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreskim pitanjima, sačinjenim u Parizu 27. maja 2010.godine.

Napominjemo da, Konvencija ima 128 potpisnica, među kojim i 17 jurisdikcija koje formalno nijesu države, zatim sve države članice G20, OECD-a, veliki finansijski centri, kao i sve veći broj država u razvoju.Konvencija je otvorena za potpisivanje i za države koje nijesu članice Savjeta Evrope ili države članice OECD-a, time što mogu da iskažu svoju želju da budu pozvani da potpišu Konvenciju.

Navedena konvencija predviđa pružanje pomoći između država potpisnica u vidu razmjene informacija na zahtjev, automatski i spontano, pomoć u naplati inostranih poreskih potraživanja, kao i pomoć u dostavljanju dokumentacije. Konvencija se primjenjuje na porez na dohodak fizičkih lica, porez na dobit pravnih lica, porez na neto imovinu i porez na kapitalni dobitak koji se uvodi odvojeno od poreza na dohodak ili dobit. Takođe, Konvencija se primjenjuje i na sve pomenute poreze koji se uvode na nivou političkih jedinica ili jedinica lokalne samouprave, porez na dodatu vrijednost, porez na promet, porez na imovinu, nasleđe i poklon, porez na prihod od nepokretnosti, akcize, porez na upotrebu ili vlasništvo nad pokretnim stvarima, osim motornih vozila i druge poreze, osim carina, kao i doprinose za socijalno osiguranje.

Preduzimanje mjera u borbi protiv poreske evazije i izbjegavanja plaćanja poreza koja se sprovodi na međunarodnom nivou, ne znači da treba da se zanemare osnovna prava poreskih obveznika. U tom cilju, navedena konvencija garantuje zaštitu osnovnih prava poreskih obveznika, te stoga povjerljivost informacija koje se razmjenjuju i njihova ograničena upotreba predstavljaju važan uslov za razmjenu

informacija. Takođe, Konvencija sadrži i pravila o: uslovima pod kojim se pruža pomoć; uslovima pod kojim je moguće odbiti pružanje pomoći; čuvanju tajnosti podataka, implementaciji konvencije i dr.

U cilju poboljšanja transparentnosti poreskog sistema i očuvanja ugleda koji ima na međunarodnom nivou, Crna Gora se obavezala na potpisivanje navedene Konvencije o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreskim pitanjima do kraja 2019.godine. Ukoliko se Konvencija ne potpiše do navedenog roka, Savjet Evropske unije je upozorio na mogućnost da se Crna Gora nađe na listi ne-kooperativnih zemalja u poreskim pitanjima.

S tim u vezi ukazujemo da je, odredbama ove Konvencije, propisano da za državu članicu Savjeta Evrope (kao što je Crna Gora) ili zemlju članicu OECD-a koja naknadno izrazi saglasnost da bude obavezana ovom konvencijom, Konvencija stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka perioda od tri mjeseca od dana deponovanja instrumenta potvrđivanja, prihvatanja ili odobravanja.

Imajući u vidu navedeno, ukazujemo da Crna Gora nije u mogućnosti da odmah preuzme sve obaveze propisane Konvencijom, iz razloga što za ispunjavanje određenih obaveza iz Konvencije, neophodno je da se ispune složeni tehnički uslovi za razvoj informacionog sistema koji će omogućiti razmjenu informacija, kao i da se obezbijedi zadovoljavajući obim ljudskih resursa, kojim Crna Gora u ovom momentu ne raspolaže.

Stoga, u dijelu u kojem Crna Gora, u ovom momentu, nije u mogućnosti da ispuni obaveze propisane Konvencijom, Crna Gora koristi pravo dato u samoj Konvenciji (član 30) da prilikom deponovanja instrumenta o potvrđivanju stavi sljedeća obavještenja, rezerve i izjavu i to:

Obavještenja

U dijelu koji se odnosi na poreske kontrole u inostranstvu, propisane članom 9 Konvencije, Crna Gora koristi pravo dato stavom 3 ovog člana, da obavijesti Depozitara o svojoj namjeri da, ne prihvata zahtjeve navedene u članu 9 stav 1 Konvencije, odnosno da, na zahtjev nadležnog organa druge države, ne može dozvoliti predstavnicima tog organa da prisustvuju u odgovarajućem dijelu poreske kontrole u Crnoj Gori;

Rezerve

U skladu sa odredbama člana 30 stav 1 tačka a) Konvencije, Crna Gora zadržava pravo da ne pruži bilo koju vrstu pomoći u odnosu na poreze drugih država u bilo kojoj od kategorija navedenih u članu 2 stav 1 tačka b) ove konvencije, pod uslovom da to ne uključuje neki domaći porez u toj kategoriji prema Prilogu A Konvencije;

U skladu sa odredbama člana 30 stav 1 tačka b) Konvencije, Crna Gora zadržava pravo da ne pruži pomoć u u naplati bilo kojeg poreskog potraživanja, ili u naplati administrativne novčane kazne, za sve poreze ili samo za poreze u jednoj ili više kategorija navedenih u članu 2 stav 1 ove konvencije;

U skladu sa odredbama člana 30 stav 1 tačka c) Konvencije, Crna Gora zadržava pravo da ne pruži pomoć u vezi sa bilo kojim poreskim potraživanjem, koje postoji na dan stupanja na snagu Konvencije u odnosu na tu državu ili, ako je rezerva, prethodno, bila stavljena u skladu sa tačkom a) ili b) ove konvencije, na dan povlačenja takve rezerve u odnosu na poreze u odnosnoj kategoriji;

U skladu sa odredbama člana 30 stav 1 tačka d) Konvencije, Crna Gora zadržava pravo da ne pruži pomoć u dostavljanju dokumentacije za sve poreze navedene u članu 2 stav 1 ove konvencije;

U skladu sa odredbama člana 30 stav 1 tačka f) Konvencije, Crna Gora zadržava pravo da primjeni član član 28 stav 7 ove konvencije isključivo za administrativnu pomoć koja se odnosi na poreske periode koji počinju 1.januara ili poslije 1. januara treće godine koja prethodi godini u kojoj je Konvencija, izmijenjena i dopunjena Protokolom iz 2010. godine, stupila na snagu u odnosu na Stranu; ili ako ne postoji poreski period, za administrativnu pomoć koja se odnosi na poreske obaveze koje nastanu 1.januara ili poslije 1. januara treće godine koja prethodi godini u kojoj je Konvencija, izmijenjena i dopunjena Protokolom iz 2010. godine, stupila na snagu u odnosu na Stranu.

Izjava

Crna Gora izjavljuje da, u skladu sa svojim unutrašnjim zakonodavstvom, njeni organi mogu da, prije dostavljanja informacija koje se odnose na njega, u skladu sa čl. 5 i 7 ove konvencije, o tome obavijeste svog rezidenta ili državljanina.

Sekretarijat OECD-a pripremio je Model obrasca u kojem je svaka zemlja potpisnica (tamo gdje je to dozvoljeno) mogla da izrazi svoje rezerve, obavještenja i izjavu u odnosu na ono što je sadržano u odredbama odgovarajućih članova Konvencije, a što je Crna Gora i uradila, sa napomenom da se pomenute rezerve, obavještenja i izjava ne potpisuju, međutim, istovremeno, obavezuju zemlju koja ih je stavila. Rezerve, obavještenja i izjava će biti dostavljeni OECD-u prilikom deponovanja instrumenta potvrđivanja i isti će biti sastavni dio Zakona o potvrđivanju navedene konvencije.

Prilog: tekst Multilateralne konvencije na engleskom i u prevodu na crnogorski jezik

Imajući u vidu navedeno, predlaže se da Vlada Crne Gore donese sljedeće:

ZAKLJUČKE:

1. Vlada je usvojila Informaciju o potrebi potpisivanja Multilateralne konvencije o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreskim pitanjima.
2. Vlada je prihvatila tekst Multilateralne konvencije o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreskim pitanjima, sa obavještenjima, rezervama i izjavom, u skladu sa Konvencijom.
3. Ovlašćuje se Darko Radunović, ministar finansija, da u ime Vlade potpiše Konvenciju iz tačke 2 ovih zaključaka.

Convention on Mutual Administrative Assistance in Tax Matters

Text amended by the provisions of the Protocol amending the Convention on Mutual Administrative Assistance in Tax Matters, which entered into force on 1st June 2011.

Preamble

The member States of the Council of Europe and the member countries of the Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD), signatories of this Convention,

Considering that the development of international movement of persons, capital, goods and services – although highly beneficial in itself – has increased the possibilities of tax avoidance and evasion and therefore requires increasing co-operation among tax authorities;

Welcoming the various efforts made in recent years to combat tax avoidance and tax evasion on an international level, whether bilaterally or multilaterally;

Considering that a co-ordinated effort between States is necessary in order to foster all forms of administrative assistance in matters concerning taxes of any kind whilst at the same time ensuring adequate protection of the rights of taxpayers;

Recognising that international co-operation can play an important part in facilitating the proper determination of tax liabilities and in helping the taxpayer to secure his rights;

Considering that fundamental principles entitling every person to have his rights and obligations determined in accordance with a proper legal procedure should be recognised as applying to tax matters in all States and that States should endeavour to protect the legitimate interests of taxpayers, including appropriate protection against discrimination and double taxation;

Convinced therefore that States should carry out measures or supply information, having regard to the necessity of protecting the confidentiality of information, and taking account of international instruments for the protection of privacy and flows of personal data;

Considering that a new co-operative environment has emerged and that it is desirable that a multilateral instrument is made available to allow the widest number of States to obtain the benefits of the new co-operative environment and at the same time implement the highest international standards of co-operation in the tax field;

Desiring to conclude a convention on mutual administrative assistance in tax matters,

Have agreed as follows:

Chapter I – Scope of the Convention

Article 1 – Object of the Convention and persons covered

- 1 The Parties shall, subject to the provisions of Chapter IV, provide administrative assistance to each other in tax matters. Such assistance may involve, where appropriate, measures taken by judicial bodies.
- 2 Such administrative assistance shall comprise:
 - a exchange of information, including simultaneous tax examinations and participation in tax examinations abroad;
 - b assistance in recovery, including measures of conservancy; and
 - c service of documents.
- 3 A Party shall provide administrative assistance whether the person affected is a resident or national of a Party or of any other State.

Article 2 – Taxes covered

- 1 This Convention shall apply:
 - a to the following taxes:
 - i taxes on income or profits,
 - ii taxes on capital gains which are imposed separately from the tax on income or profits,
 - iii taxes on net wealth, imposed on behalf of a Party; and
 - b to the following taxes:
 - i taxes on income, profits, capital gains or net wealth which are imposed on behalf of political subdivisions or local authorities of a Party,
 - ii compulsory social security contributions payable to general government or to social security institutions established under public law, and
 - iii taxes in other categories, except customs duties, imposed on behalf of a Party, namely:
 - A. estate, inheritance or gift taxes,

- B. taxes on immovable property,
 - C. general consumption taxes, such as value added or sales taxes,
 - D. specific taxes on goods and services such as excise taxes,
 - E. taxes on the use or ownership of motor vehicles,
 - F. taxes on the use or ownership of movable property other than motor vehicles,
 - G. any other taxes;
- iv taxes in categories referred to in sub-paragraph iii. above which are imposed on behalf of political subdivisions or local authorities of a Party.
- 2 The existing taxes to which the Convention shall apply are listed in Annex A in the categories referred to in paragraph 1.
 - 3 The Parties shall notify the Secretary General of the Council of Europe or the Secretary General of OECD (hereinafter referred to as the “Depositaries”) of any change to be made to Annex A as a result of a modification of the list mentioned in paragraph 2. Such change shall take effect on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Depositary.
 - 4 The Convention shall also apply, as from their adoption, to any identical or substantially similar taxes which are imposed in a Contracting State after the entry into force of the Convention in respect of that Party in addition to or in place of the existing taxes listed in Annex A and, in that event, the Party concerned shall notify one of the Depositaries of the adoption of the tax in question.

Chapter II – General definitions

Article 3 – Definitions

- 1 For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
 - a the terms “applicant State” and “requested State” mean respectively any Party applying for administrative assistance in tax matters and any Party requested to provide such assistance;
 - b the term “tax” means any tax or social security contribution to which the Convention applies pursuant to Article 2;
 - c the term “tax claim” means any amount of tax, as well as interest thereon, related administrative fines and costs incidental to recovery, which are owed and not yet paid;

- d the term “competent authority” means the persons and authorities listed in Annex B;
- e the term “nationals” in relation to a Party means:
 - i all individuals possessing the nationality of that Party, and
 - ii all legal persons, partnerships, associations and other entities deriving their status as such from the laws in force in that Party.

For each Party that has made a declaration for that purpose, the terms used above will be understood as defined in Annex C.

- 2 As regards the application of the Convention by a Party, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that Party concerning the taxes covered by the Convention.
- 3 The Parties shall notify one of the Depositaries of any change to be made to Annexes B and C. Such change shall take effect on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Depositary in question.

Chapter III – Forms of assistance

Section I – Exchange of information

Article 4 – General provision

- 1 The Parties shall exchange any information, in particular as provided in this section, that is foreseeably relevant for the administration or enforcement of their domestic laws concerning the taxes covered by this Convention.
- 2 Deleted.
- 3 Any Party may, by a declaration addressed to one of the Depositaries, indicate that, according to its internal legislation, its authorities may inform its resident or national before transmitting information concerning him, in conformity with Articles 5 and 7.

Article 5 – Exchange of information on request

- 1 At the request of the applicant State, the requested State shall provide the applicant State with any information referred to in Article 4 which concerns particular persons or transactions.
- 2 If the information available in the tax files of the requested State is not sufficient to enable it to comply with the request for information, that State shall take all relevant measures to provide the applicant State with the information requested.

Article 6 – Automatic exchange of information

With respect to categories of cases and in accordance with procedures which they shall determine by mutual agreement, two or more Parties shall automatically exchange the information referred to in Article 4.

Article 7 – Spontaneous exchange of information

- 1 A Party shall, without prior request, forward to another Party information of which it has knowledge in the following circumstances:
 - a the first-mentioned Party has grounds for supposing that there may be a loss of tax in the other Party;
 - b a person liable to tax obtains a reduction in or an exemption from tax in the first- mentioned Party which would give rise to an increase in tax or to liability to tax in the other Party;
 - c business dealings between a person liable to tax in a Party and a person liable to tax in another Party are conducted through one or more countries in such a way that a saving in tax may result in one or the other Party or in both;
 - d a Party has grounds for supposing that a saving of tax may result from artificial transfers of profits within groups of enterprises;
 - e information forwarded to the first-mentioned Party by the other Party has enabled information to be obtained which may be relevant in assessing liability to tax in the latter Party.
- 2 Each Party shall take such measures and implement such procedures as are necessary to ensure that information described in paragraph 1 will be made available for transmission to another Party.

Article 8 – Simultaneous tax examinations

- 1 At the request of one of them, two or more Parties shall consult together for the purposes of determining cases and procedures for simultaneous tax examinations. Each Party involved shall decide whether or not it wishes to participate in a particular simultaneous tax examination.
- 2 For the purposes of this Convention, a simultaneous tax examination means an arrangement between two or more Parties to examine simultaneously, each in its own territory, the tax affairs of a person or persons in which they have a common or related interest, with a view to exchanging any relevant information which they so obtain.

Article 9 – Tax examinations abroad

- 1 At the request of the competent authority of the applicant State, the competent authority of the requested State may allow representatives of the competent authority of the applicant State to be present at the appropriate part of a tax examination in the requested State.
- 2 If the request is acceded to, the competent authority of the requested State shall, as soon as possible, notify the competent authority of the applicant State about the time and place of the examination, the authority or official designated to carry out the examination and the procedures and conditions required by the requested State for the conduct of the examination. All decisions with respect to the conduct of the tax examination shall be made by the requested State.
- 3 A Party may inform one of the Depositaries of its intention not to accept, as a general rule, such requests as are referred to in paragraph 1. Such a declaration may be made or withdrawn at any time.

Article 10 – Conflicting information

If a Party receives from another Party information about a person's tax affairs which appears to it to conflict with information in its possession, it shall so advise the Party which has provided the information.

Section II - Assistance in recovery

Article 11 – Recovery of tax claims

- 1 At the request of the applicant State, the requested State shall, subject to the provisions of Articles 14 and 15, take the necessary steps to recover tax claims of the first-mentioned State as if they were its own tax claims.
- 2 The provision of paragraph 1 shall apply only to tax claims which form the subject of an instrument permitting their enforcement in the applicant State and, unless otherwise agreed between the Parties concerned, which are not contested.

However, where the claim is against a person who is not a resident of the applicant State, paragraph 1 shall only apply, unless otherwise agreed between the Parties concerned, where the claim may no longer be contested.

- 3 The obligation to provide assistance in the recovery of tax claims concerning a deceased person or his estate, is limited to the value of the estate or of the property acquired by each beneficiary of the estate, according to whether the claim is to be recovered from the estate or from the beneficiaries thereof.

Article 12 – Measures of conservancy

At the request of the applicant State, the requested State shall, with a view to the recovery of an amount of tax, take measures of conservancy even if the claim is contested or is not yet the subject of an instrument permitting enforcement.

Article 13 – Documents accompanying the request

- 1 The request for administrative assistance under this section shall be accompanied by:
 - a a declaration that the tax claim concerns a tax covered by the Convention and, in the case of recovery that, subject to paragraph 2 of Article 11, the tax claim is not or may not be contested,
 - b an official copy of the instrument permitting enforcement in the applicant State, and
 - c any other document required for recovery or measures of conservancy.
- 2 The instrument permitting enforcement in the applicant State shall, where appropriate and in accordance with the provisions in force in the requested State, be accepted, recognised, supplemented or replaced as soon as possible after the date of the receipt of the request for assistance, by an instrument permitting enforcement in the latter State.

Article 14 – Time limits

- 1 Questions concerning any period beyond which a tax claim cannot be enforced shall be governed by the law of the applicant State. The request for assistance shall give particulars concerning that period.
- 2 Acts of recovery carried out by the requested State in pursuance of a request for assistance, which, according to the laws of that State, would have the effect of suspending or interrupting the period mentioned in paragraph 1, shall also have this effect under the laws of the applicant State. The requested State shall inform the applicant State about such acts.
- 3 In any case, the requested State is not obliged to comply with a request for assistance which is submitted after a period of 15 years from the date of the original instrument permitting enforcement.

Article 15 – Priority

The tax claim in the recovery of which assistance is provided shall not have in the requested State any priority specially accorded to the tax claims of that State even if the recovery procedure used is the one applicable to its own tax claims.

Article 16 – Deferral of payment

The requested State may allow deferral of payment or payment by instalments if its laws or administrative practice permit it to do so in similar circumstances, but shall first inform the applicant State.

Section III – Service of documents

Article 17 – Service of documents

- 1 At the request of the applicant State, the requested State shall serve upon the addressee documents, including those relating to judicial decisions, which emanate from the applicant State and which relate to a tax covered by this Convention.
- 2 The requested State shall effect service of documents:
 - a by a method prescribed by its domestic laws for the service of documents of a substantially similar nature;
 - b to the extent possible, by a particular method requested by the applicant State or the closest to such method available under its own laws.
- 3 A Party may effect service of documents directly through the post on a person within the territory of another Party.
- 4 Nothing in the Convention shall be construed as invalidating any service of documents by a Party in accordance with its laws.
- 5 When a document is served in accordance with this article, it need not be accompanied by a translation. However, where it is satisfied that the addressee cannot understand the language of the document, the requested State shall arrange to have it translated into or a summary drafted in its or one of its official languages. Alternatively, it may ask the applicant State to have the document either translated into or accompanied by a summary in one of the official languages of the requested State, the Council of Europe or the OECD.

Chapter IV – Provisions relating to all forms of assistance

Article 18 – Information to be provided by the applicant State

- 1 A request for assistance shall indicate where appropriate:
 - a the authority or agency which initiated the request made by the competent authority;
 - b the name, address, or any other particulars assisting in the identification of the person in respect of whom the request is made;
 - c in the case of a request for information, the form in which the applicant State wishes the information to be supplied in order to meet its needs;
 - d in the case of a request for assistance in recovery or measures of conservancy, the nature of the tax claim, the components of the tax claim and the assets from which the tax claim may be recovered;

- e in the case of a request for service of documents, the nature and the subject of the document to be served;
 - f whether it is in conformity with the law and administrative practice of the applicant State and whether it is justified in the light of the requirements of Article 21.2.g.
- 2 As soon as any other information relevant to the request for assistance comes to its knowledge, the applicant State shall forward it to the requested State.

Article 19 – Deleted

Article 20 – Response to the request for assistance

- 1 If the request for assistance is complied with, the requested State shall inform the applicant State of the action taken and of the result of the assistance as soon as possible.
- 2 If the request is declined, the requested State shall inform the applicant State of that decision and the reason for it as soon as possible.
- 3 If, with respect to a request for information, the applicant State has specified the form in which it wishes the information to be supplied and the requested State is in a position to do so, the requested State shall supply it in the form requested.

Article 21 – Protection of persons and limits to the obligation to provide assistance

- 1 Nothing in this Convention shall affect the rights and safeguards secured to persons by the laws or administrative practice of the requested State.
- 2 Except in the case of Article 14, the provisions of this Convention shall not be construed so as to impose on the requested State the obligation:
- a to carry out measures at variance with its own laws or administrative practice or the laws or administrative practice of the applicant State;
 - b to carry out measures which would be contrary to public policy (*ordre public*);
 - c to supply information which is not obtainable under its own laws or its administrative practice or under the laws of the applicant State or its administrative practice;
 - d to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret, or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (*ordre public*);
 - e to provide administrative assistance if and insofar as it considers the taxation in the applicant State to be contrary to generally accepted taxation principles or to the provisions of a convention for the avoidance of double taxation, or of any other convention which the requested State has concluded with the applicant State;

- f to provide administrative assistance for the purpose of administering or enforcing a provision of the tax law of the applicant State, or any requirement connected therewith, which discriminates against a national of the requested State as compared with a national of the applicant State in the same circumstances;
 - g to provide administrative assistance if the applicant State has not pursued all reasonable measures available under its laws or administrative practice, except where recourse to such measures would give rise to disproportionate difficulty;
 - h to provide assistance in recovery in those cases where the administrative burden for that State is clearly disproportionate to the benefit to be derived by the applicant State.
- 3 If information is requested by the applicant State in accordance with this Convention, the requested State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though the requested State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations contained in this Convention, but in no case shall such limitations, including in particular those of paragraphs 1 and 2, be construed to permit a requested State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.
- 4 In no case shall the provisions of this Convention, including in particular those of paragraphs 1 and 2, be construed to permit a requested State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

Article 22 – Secrecy

- 1 Any information obtained by a Party under this Convention shall be treated as secret and protected in the same manner as information obtained under the domestic law of that Party and, to the extent needed to ensure the necessary level of protection of personal data, in accordance with the safeguards which may be specified by the supplying Party as required under its domestic law.
- 2 Such information shall in any case be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative or supervisory bodies) concerned with the assessment, collection or recovery of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, taxes of that Party, or the oversight of the above. Only the persons or authorities mentioned above may use the information and then only for such purposes. They may, notwithstanding the provisions of paragraph 1, disclose it in public court proceedings or in judicial decisions relating to such taxes.

- 3 If a Party has made a reservation provided for in sub-paragraph a. of paragraph 1 of Article 30, any other Party obtaining information from that Party shall not use it for the purpose of a tax in a category subject to the reservation. Similarly, the Party making such a reservation shall not use information obtained under this Convention for the purpose of a tax in a category subject to the reservation.
- 4 Notwithstanding the provisions of paragraphs 1, 2 and 3, information received by a Party may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of the supplying Party and the competent authority of that Party authorises such use. Information provided by a Party to another Party may be transmitted by the latter to a third Party, subject to prior authorisation by the competent authority of the first-mentioned Party.

Article 23 – Proceedings

- 1 Proceedings relating to measures taken under this Convention by the requested State shall be brought only before the appropriate body of that State.
- 2 Proceedings relating to measures taken under this Convention by the applicant State, in particular those which, in the field of recovery, concern the existence or the amount of the tax claim or the instrument permitting its enforcement, shall be brought only before the appropriate body of that State. If such proceedings are brought, the applicant State shall inform the requested State which shall suspend the procedure pending the decision of the body in question. However, the requested State shall, if asked by the applicant State, take measures of conservancy to safeguard recovery. The requested State can also be informed of such proceedings by any interested person. Upon receipt of such information the requested State shall consult on the matter, if necessary, with the applicant State.
- 3 As soon as a final decision in the proceedings has been given, the requested State or the applicant State, as the case may be, shall notify the other State of the decision and the implications which it has for the request for assistance.

Chapter V – Special provisions

Article 24 – Implementation of the Convention

- 1 The Parties shall communicate with each other for the implementation of this Convention through their respective competent authorities. The competent authorities may communicate directly for this purpose and may authorise subordinate authorities to act on their behalf. The competent authorities of two or more Parties may mutually agree on the mode of application of the Convention among themselves.
- 2 Where the requested State considers that the application of this Convention in a particular case would have serious and undesirable consequences, the competent authorities of the requested and of the applicant State shall consult each other and endeavour to resolve the situation by mutual agreement.

- 3 A co-ordinating body composed of representatives of the competent authorities of the Parties shall monitor the implementation and development of this Convention, under the aegis of the OECD. To that end, the co-ordinating body shall recommend any action likely to further the general aims of the Convention. In particular it shall act as a forum for the study of new methods and procedures to increase international co-operation in tax matters and, where appropriate, it may recommend revisions or amendments to the Convention. States which have signed but not yet ratified, accepted or approved the Convention are entitled to be represented at the meetings of the co-ordinating body as observers.
- 4 A Party may ask the co-ordinating body to furnish opinions on the interpretation of the provisions of the Convention.
- 5 Where difficulties or doubts arise between two or more Parties regarding the implementation or interpretation of the Convention, the competent authorities of those Parties shall endeavour to resolve the matter by mutual agreement. The agreement shall be communicated to the co-ordinating body.
- 6 The Secretary General of OECD shall inform the Parties, and the Signatory States which have not yet ratified, accepted or approved the Convention, of opinions furnished by the co-ordinating body according to the provisions of paragraph 4 above and of mutual agreements reached under paragraph 5 above.

Article 25 – Language

Requests for assistance and answers thereto shall be drawn up in one of the official languages of the OECD and of the Council of Europe or in any other language agreed bilaterally between the Contracting States concerned.

Article 26 – Costs

Unless otherwise agreed bilaterally by the Parties concerned:

- a ordinary costs incurred in providing assistance shall be borne by the requested State;
- b extraordinary costs incurred in providing assistance shall be borne by the applicant State.

Chapter VI – Final provisions

Article 27 – Other international agreements or arrangements

- 1 The possibilities of assistance provided by this Convention do not limit, nor are they limited by, those contained in existing or future international agreements or other arrangements between the Parties concerned or other instruments which relate to co-operation in tax matters.

- 2 Notwithstanding paragraph 1, those Parties which are member States of the European Union can apply, in their mutual relations, the possibilities of assistance provided for by the Convention in so far as they allow a wider co-operation than the possibilities offered by the applicable European Union rules.

Article 28 – Signature and entry into force of the Convention

- 1 This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe and the member countries of OECD. It is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with one of the Depositaries.
- 2 This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which five States have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 1.
- 3 In respect of any member State of the Council of Europe or any member country of OECD which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval.
- 4 Any member State of the Council of Europe or any member country of OECD which becomes a Party to the Convention after the entry into force of the Protocol amending this Convention, opened for signature on 27th May 2010 (the “2010 Protocol”), shall be a Party to the Convention as amended by that Protocol, unless they express a different intention in a written communication to one of the Depositaries.
- 5 After the entry into force of the 2010 Protocol, any State which is not a member of the Council of Europe or of the OECD may request to be invited to sign and ratify this Convention as amended by the 2010 Protocol. Any request to this effect shall be addressed to one of the Depositaries, who shall transmit it to the Parties. The Depositary shall also inform the Committee of Ministers of the Council of Europe and the OECD Council. The decision to invite States which so request to become Party to this Convention shall be taken by consensus by the Parties to the Convention through the co-ordinating body. In respect of any State ratifying the Convention as amended by the 2010 Protocol in accordance with this paragraph, this Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of ratification with one of the Depositaries.
- 6 The provisions of this Convention, as amended by the 2010 Protocol, shall have effect for administrative assistance related to taxable periods beginning on or after 1 January of the year following the one in which the Convention, as amended by the 2010 Protocol, entered into force in respect of a Party, or where there is no taxable period, for administrative assistance related to charges to tax arising on or after 1 January of the year following the one in which the Convention, as amended by the 2010 Protocol, entered into force in respect of a Party. Any two or more Parties may mutually agree that the Convention, as amended by the 2010 Protocol, shall have effect for administrative assistance related to earlier taxable periods or charges to tax.

- 7 Notwithstanding paragraph 6, for tax matters involving intentional conduct which is liable to prosecution under the criminal laws of the applicant Party, the provisions of this Convention, as amended by the 2010 Protocol, shall have effect from the date of entry into force in respect of a Party in relation to earlier taxable periods or charges to tax.

Article 29 – Territorial application of the Convention

- 1 Each State may, at the time of signature, or when depositing its instrument of ratification, acceptance or approval, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.
- 2 Any State may, at any later date, by a declaration addressed to one of the Depositaries, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Depositary.
- 3 Any declaration made under either of the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to one of the Depositaries. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Depositary.

Article 30 – Reservations

- 1 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or approval or at any later date, declare that it reserves the right:
 - a not to provide any form of assistance in relation to the taxes of other Parties in any of the categories listed in sub-paragraph b. of paragraph 1 of Article 2, provided that it has not included any domestic tax in that category under Annex A of the Convention;
 - b not to provide assistance in the recovery of any tax claim, or in the recovery of an administrative fine, for all taxes or only for taxes in one or more of the categories listed in paragraph 1 of Article 2;
 - c not to provide assistance in respect of any tax claim, which is in existence at the date of entry into force of the Convention in respect of that State or, where a reservation has previously been made under sub-paragraph a. or b. above, at the date of withdrawal of such a reservation in relation to taxes in the category in question;
 - d not to provide assistance in the service of documents for all taxes or only for taxes in one or more of the categories listed in paragraph 1 of Article 2;

- e not to permit the service of documents through the post as provided for in paragraph 3 of Article 17;
 - f to apply paragraph 7 of Article 28 exclusively for administrative assistance related to taxable periods beginning on or after 1 January of the third year preceding the one in which the Convention, as amended by the 2010 Protocol, entered into force in respect of a Party, or where there is no taxable period, for administrative assistance related to charges to tax arising on or after 1 January of the third year preceding the one in which the Convention, as amended by the 2010 Protocol, entered into force in respect of a Party.
- 2 No other reservation may be made.
- 3 After the entry into force of the Convention in respect of a Party, that Party may make one or more of the reservations listed in paragraph 1 which it did not make at the time of ratification, acceptance or approval. Such reservations shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the reservation by one of the Depositaries.
- 4 Any Party which has made a reservation under paragraphs 1 and 3 may wholly or partly withdraw it by means of a notification addressed to one of the Depositaries. The withdrawal shall take effect on the date of receipt of such notification by the Depositary in question.
- 5 A Party which has made a reservation in respect of a provision of this Convention may not require the application of that provision by any other Party; it may, however, if its reservation is partial, require the application of that provision insofar as it has itself accepted it.

Article 31 – Denunciation

- 1 Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to one of the Depositaries.
- 2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Depositary.
- 3 Any Party which denounces the Convention shall remain bound by the provisions of Article 22 for as long as it retains in its possession any documents or information obtained under the Convention.

Article 32 – Depositaries and their functions

- 1 The Depositary with whom an act, notification or communication has been accomplished, shall notify the member States of the Council of Europe and the member countries of OECD and any Party to this Convention of:
- a any signature;

- b the deposit of any instrument of ratification, acceptance or approval;
 - c any date of entry into force of this Convention in accordance with the provisions of Articles 28 and 29;
 - d any declaration made in pursuance of the provisions of paragraph 3 of Article 4 or paragraph 3 of Article 9 and the withdrawal of any such declaration;
 - e any reservation made in pursuance of the provisions of Article 30 and the withdrawal of any reservation effected in pursuance of the provisions of paragraph 4 of Article 30;
 - f any notification received in pursuance of the provisions of paragraph 3 or 4 of Article 2, paragraph 3 of Article 3, Article 29 or paragraph 1 of Article 31;
 - g any other act, notification or communication relating to this Convention.
- 2 The Depositary receiving a communication or making a notification in pursuance of the provisions of paragraph 1 shall inform immediately the other Depositary thereof.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed the Convention.

Established by the Depositaries the 1st day of June 2011 pursuant to Article X.4 of the Protocol amending the Convention on Mutual Administrative Assistance in Tax Matters, in English and French, both texts being equally authentic, in two copies of which one shall be deposited in the archives of each Depositary. The Depositaries shall transmit a certified copy to each Party to the Convention as amended by the Protocol and to each State entitled to become a party.

Konvencija o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreskim pitanjima

Tekst izmijenjen i dopunjen odredbama Protokola o izmjenama i dopunama Konvencije o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreskim pitanjima, koji je stupio na snagu 1. juna 2011. godine.

Preambula

Države članice Savjeta Evrope i zemlje članice Organizacije za ekonomsku saradnju i razvoj (OECD),
potpisnice ove konvencije,

Imajući u vidu da je razvoj međunarodnog kretanja lica, kapitala, proizvoda i usluga - iako sam po sebi
veoma koristan - povećao mogućnosti za izbjegavanja plaćanja poreza i poreske evazije i stoga zahtijeva
povećanu saradnju između poreskih organa;

Pozdravljajući različite napore učinjene poslednjih godina u borbi protiv izbjegavanja plaćanja poreza i
poreske evazije na međunarodnom nivou, bilo bilateralno ili multilateralno;

Imajući u vidu da je neophodan koordinisani napor između država da bi se podstakli svi oblici
administrativne pomoći u pitanjima koja se tiču poreza bilo koje vrste, uz istovremeno obezbjeđivanje
odgovarajuće zaštite prava poreskih obveznika;

Prepoznajući da međunarodna saradnja može odigrati važnu ulogu u olakšavanju pravilnog utvrđivanja
poreskih obaveza i pomoći poreskom obvezniku da osigura svoja prava;

Imajući u vidu da osnovna načela koja svakom licu omogućavaju da njegova prava i obaveze budu
utvrđena u skladu sa odgovarajućom zakonskom procedurom treba da budu prepoznata kroz primjenu u
poreskim pitanjima u svim državama i da države treba da nastoje da zaštite legitimne interese poreskih
obveznika, uključujući odgovarajuću zaštitu od diskriminacije i dvostrukog oporezivanja;

Stoga, uvjereni da države treba da sprovode mjere ili dostave informacije, imajući u vidu neophodnost
zaštite povjerljivosti informacija i vodeći računa o međunarodnim instrumentima za zaštitu privatnosti i
protoka ličnih podataka;

Imajući u vidu da je nastalo novo okruženje za saradnju i da je poželjno da se stavi na raspolaganje
multilateralni instrument koji će omogućiti najvećem broju država da ostvare koristi od novog okruženja
za saradnju i da istovremeno implementiraju najviše međunarodne standarde saradnje u oblasti poreza;

U želji da zaključe konvenciju o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreskim pitanjima,

Dogovorile su se o sledećem:

Poglavlje I – Područje primjene Konvencije

Član 1 - Predmet Konvencije i lica na koja se primjenjuje Konvencija

1. Strane, u skladu sa odredbama Poglavlja IV ove konvencije, pružaju administrativnu pomoć jedna drugoj u poreskim stvarima. Takva pomoć može uključiti, gdje je to prikladno, mjere koje preduzimaju pravosudni organi.
2. Takva administrativna pomoć obuhvata:
 - a) razmjenu informacija, uključujući istovremene poreske kontrole i učešće u poreskim kontrolama u inostranstvu;
 - b) pomoć u naplati, uključujući mjere zaštite; i
 - c) dostavu dokumentacije.
3. Strana pruža administrativnu pomoć bez obzira da li je određeno lice rezident ili državljanin Strane ili neke druge države.

Član 2 - Porezi na koje se primjenjuje Konvencija

1. Ova Konvencija se primjenjuje:
 - a) na sledeće poreze:
 - i. poreze na dohodak ili dobit,
 - ii. poreze na kapitalne dobitke koji se zavode odvojeno od poreza na dohodak ili dobit,
 - iii. poreze na neto imovinu, koje uvodi Strana; i
 - b) na sledeće poreze:
 - i. poreze na dohodak, dobit, kapitalne dobitke ili neto imovinu koje uvode političke jedinice ili jedinice lokalnih samouprava Strane,
 - ii. doprinose za obavezno socijalno osiguranje koji se plaćaju vladi ili ustanovama socijalnog osiguranja osnovanim u skladu sa javnim pravom, i
 - iii. poreze drugih kategorija, osim carinskih dažbina, koje zavodi Strana, i to:
 - A. poreze na imovinu, nasleđe ili poklon,
 - B. poreze na nepokretnosti,
 - C. poreze na opštu potrošnju, kao što su porez na dodatu vrijednost ili porez na promet,
 - D. posebne poreze na proizvode i usluge kao što su akcize,
 - E. poreze na upotrebu ili vlasništvo motornih vozila,
 - F. poreze na upotrebu ili vlasništvo pokretne imovine osim motornih vozila,
 - G. sve druge poreze;
 - iv. poreze iz kategorija navedenih u podstavu iii. koje zavode političke jedinice ili jedinice lokalnih samouprava Strane.
2. Postojeći porezi na koje se primjenjuje Konvencija navedeni su u Prilogu

3. A po kategorijama iz stava 1 ovog člana.
4. Strane obavještavaju Generalnog sekretara Savjeta Evrope ili Generalnog sekretara OECD-a (u daljem tekstu "Depozitari") o svakoj izmjeni u Prilogu A ove konvencije, kao posljedica izmjene liste navedene u stavu 2 ovog člana. Takva izmjena stupa na snagu prvog dana u mjesecu nakon isteka perioda od tri mjeseca od dana prijema takvog obavještenja od strane Depozitara.
5. Konvencija se primjenjuje i na iste ili bitno slične poreze koje, pored ili umjesto postojećih poreza navedenih u Prilogu A ove konvencije, zavodi država ugovornica nakon stupanja na snagu Konvencije u odnosu na tu Stranu, u kom slučaju, ta Strana obavještava jednog od Depozitara o usvajanju odnosnog poreza.

Poglavlje II - Opšte definicije

Član 3 - Definicije

1. Za potrebe ove Konvencije, osim ako kontekst ne zahtijeva drugačije:
 - a) izrazi "država molilja" i "zamoljena država" označavaju bilo koju Stranu koja podnosi zahtjev za administrativnu pomoć u poreskim pitanjima i bilo koju Stranu od koje se zahtijeva da pruži takvu pomoć;
 - b) izraz "porez" označava svaki porez ili doprinos za obavezno socijalno osiguranje na koji se, u skladu sa članom 2 ove konvencije, primjenjuje Konvencija;
 - c) izraz "poresko potraživanje" označava bilo koji dospjeli a nenaplaćeni iznos poreza, kao i pripadajuća dospjela a nenaplaćena kamata, administrativne novčane kazne i troškove u vezi sa naplatom;
 - d) izraz "nadležni organ" označava lica i organe navedene u Prilogu B ove konvencije;
 - e) izraz "državljeni" u odnosu na Stranu označava:
 - i. sva fizička lica koja imaju državljanstvo te Strane, i
 - ii. sva pravna lica, partnerstva, udruženja i druge subjekte koji takav status imaju na osnovu zakona koji su na snazi u toj Strani.

Za svaku Stranu koja je, za te potrebe, dala izjavu, gore navedeni izrazi će imati značenje na način kako su definisani u Prilogu C ove konvencije.

2. Kada Strana primjenjuje Konvenciju, svaki izraz koji nije definisan u Konvenciji, ima značenje, osim ako kontekst ne zahtijeva drugačije, prema zakonu te Strane koji se odnosi na poreze na koje se primjenjuje Konvencija.
3. Strane obavještavaju jednog od Depozitara o svakoj izmjeni u Prilozima B i C. Takva izmjena će stupiti na snagu prvog dana u mjesecu nakon isteka perioda od tri mjeseca od dana prijema takvog obavještenja od strane Depozitara.

Poglavlje III - Oblici pomoći

Odjeljak I - Razmjena informacija

Član 4 – Opšte odredbe

1. Strane razmjenjuju bilo koju informaciju, naročito kako je predviđeno u ovom odjeljku, za koju se može predvidjeti da će biti od značaja za administraciju ili sprovođenje njihovih unutrašnjih zakona koji se odnose na poreze na koje se primjenjuje ova konvencija.
2. Brisan.
3. Svaka Strana može, izjavom upućenom jednom od Depozitara, navesti da, u skladu sa svojim unutrašnjim zakonodavstvom, njeni organi mogu da, prije dostavljanja informacija koje se odnose na njega, u skladu sa čl. 5 i 7 ove konvencije, o tome obavijeste svog rezidenta ili državljanina.

Član 5 - Razmjena informacija na zahtjev

1. Na zahtjev države molilje, zamoljena država dostavlja toj državi sve informacije navedene u članu 4 ove konvencije, koje se odnose na određena lica ili transakcije.
2. Ako informacije, koje su dostupne u poreskim evidencijama "zamoljene države", nijesu dovoljne da bi mogla da odgovori na zahtjev za razmjenu informacija, ta država će preduzeti sve odgovarajuće mjere u cilju dostavljanja traženih informacija "državi molilji".

Član 6 - Automatska razmjena informacija

U odnosu na kategorije predmeta i u skladu sa postupcima koje sporazumno utvrđuju, dvije ili više Strana automatski razmjenjuju informacije navedene u članu 4 ove konvencije.

Član 7 - Spontana razmjena informacija

1. Strana, bez prethodnog zahtjeva, prosljeđuje drugoj Strani informacije o kojima ima saznanja, kada:
 - a) prvopomenuta Strana ima razloga da pretpostavi da može doći do gubitka poreskih prihoda u drugoj Strani;

- b) lice koje podliježe oporezivanju ima pravo na umanjenje ili oslobođenje od plaćanja poreza u prvopomenutoj Strani, što bi dovelo do povećanja poreza ili nastanka poreske obaveze u drugoj Strani;
 - c) poslovanje, između lica koje podliježe oporezivanju u jednoj Strani i lica koje podliježe oporezivanju u drugoj Strani, se obavlja preko jedne ili više zemalja na takav način da može doći do uštede poreza u jednoj ili drugoj Strani ili objema;
 - d) Strana ima osnova za pretpostavku da ušteda poreza može biti rezultat fiktivnih prenosa dobiti unutar grupa preduzeća;
 - e) informacije, koje je druga Strana prosljedila prvopomenutoj Strani, su omogućile dobijanje informacija koje mogu biti od značaja za utvrđivanje poreske obaveze u drugoj Strani.
2. Svaka Strana preduzima mjere i sprovodi postupke koje će osigurati da informacije opisane u stavu 1 ovog člana budu dostupne za dostavljanje drugoj Strani.

Član 8 - Istovremene poreske kontrole

1. Na zahtjev jedne od Strana, dvije ili više Strana se konsultuju radi utvrđivanja predmeta i postupaka za istovremene poreske kontrole. Svaka uključena Strana odlučuje da li želi da učestvuje u određenoj istovremenoj poreskoj kontroli.
2. Za potrebe ove Konvencije, istovremena poreska kontrola podrazumijeva dogovor dvije ili više Strana da istovremeno, svaka na svojoj teritoriji, izvrši poresku kontrolu lica u kojim oni imaju zajednički ili povezan interes, u cilju razmjene relevantnih informacija koje one na taj način dobijaju.

Član 9 – Poreske kontrole u inostranstvu

1. Na zahtjev nadležnog organa države molilje, nadležni organ zamoljene države može dozvoliti predstavnicima nadležnog organa države molilje da prisustvuju u odgovarajućem dijelu poreske kontrole u zamoljenoj državi.
2. Ako je zahtjev prihvaćen, nadležni organ zamoljene države, što je prije moguće, obaviještava nadležnog organa države molilje o vremenu i mjestu vršenja kontrole, organu ili ovlaštenom službenom licu imenovanom da sprovede kontrolu, kao i postupcima i uslovima koje traži zamoljena država za sprovođenje kontrole. Sve odluke u vezi sa sprovođenjem poreske kontrole donosi zamoljena država.
3. Strana može obavijestiti jednog od Depozitara o svojoj namjeri da, po pravilu, ne prihvata zahtjeve navedene u stavu 1 ovog člana. Takva izjava može se podnijeti ili povući u bilo kom momentu.

Član 10 – Protivrečne informacije

Ako Strana dobije od druge Strane informacije o poreskim obavezama lica za koje se čini da su u suprotnosti sa informacijama koje posjeduje, ona će o tome obavijestiti Stranu koja je pružila informacije.

Odjeljak II - Pomoć u naplati

Član 11 - Naplata poreskih potraživanja

1. Na zahtjev države molilje, zamoljena država, shodno odredbama čl. 14 i 15 ove konvencije, preduzima neophodne mjere za naplatu poreskih potraživanja prvopomenute države kao da se radi o sopstvenim poreskim potraživanjima.
2. Odredba stava 1 ovog člana primjenjuje se samo na poreska potraživanja koja su predmet akta kojim se dozvoljava njihovo izvršenje u državi molilji i, osim ako Strane ne dogovore drugačije, koja nijesu osporena.

Međutim, kada se potraživanje odnosi na lice koje nije rezident države molilje, stav 1 ovog člana primjenjuje se, osim ako Strane ne dogovore drugačije, samo kada se potraživanje više ne može osporiti.

3. Obaveza pružanja pomoći u naplati poreskih potraživanja koja se odnose na umrlo lice ili na njegovu imovinu, ograničena je na vrijednost ostavine ili imovine stečene od strane svakog nasljednika, u zavisnosti od toga da li će se potraživanje naplatiti iz ostavine ili od njegovih nasljednika.

Član 12 – Zaštitne mjere

Na zahtjev države molilje, zamoljena država, u cilju naplate poreza, preduzima mjere zaštite čak i ako je potraživanje osporeno ili još nije predmet akta kojim se dozvoljava izvršenje.

Član 13 - Prateća dokumentacija

1. Uz zahtjev za administrativnu pomoć prilaže se:
 - a) izjava da se poresko potraživanje odnosi na porez na koji se primjenjuje Konvencija i, da u slučaju naplate, u skladu sa članom 11 stav 2 ove konvencije, poresko potraživanje nije ili se ne može osporiti,
 - b) službena kopija akta kojim se dozvoljava izvršenje u državi molilji, i
 - c) bilo koji drugi dokument potreban za naplatu ili preduzimanje mjera zaštite.

2. Akt kojim se dozvoljava izvršenje u državi molilji se, kada je to primereno i u skladu sa odredbama koje su na snazi u zamoljenoj državi, čim je to moguće, nakon datuma prijema zahtjeva za pomoć, prihvata, priznaje, dopunjuje ili zamijenjuje aktom kojim se dozvoljava izvršenje u zamoljenoj državi.

Član 14 - Rokovi

1. Pitanja koja se tiču bilo kojeg roka nakon kojeg se poresko potraživanje ne može prinudno naplatiti, uređuju se zakonom države molilje. Zahtjev za pomoć sadrži podatke o tom roku..
2. Postupci naplate koje preduzima zamoljena država, na osnovu zahtjeva za pomoć, koji bi, u skladu sa zakonima te države, uzrokovali obustavu ili prekid roka navedenog u stavu 1 ovog člana, imaju isto dejstvo i prema zakonima države molilje. Zamoljena država obavještava državu molilju o tim postupcima.
3. U svakom slučaju, zamoljena država nema obavezu da postupi po zahtjevu za pomoć koji je podnjet nakon isteka roka od 15 godina od dana donošenja originalnog akta kojim se dozvoljava prinudna naplata.

Član 15 - Prioritet

Poresko potraživanje za čiju naplatu se pruža pomoć, u zamoljenoj državi nema prednost u odnosu na poreska potraživanja te države, čak i ako se za naplatu sopstvenih poreskih potraživanja primjenjuje isti postupak naplate .

Član 16 - Odlaganje plaćanja

Zamoljena država može da dozvoli odlaganje plaćanja ili plaćanja na rate ako joj nacionalni zakoni ili administrativna praksa to dozvoljavaju u sličnim okolnostima, ali o tome prvo obavještava državu molilju.

Odjeljak III - Dostavljanje dokumentacije

Član 17 - Dostavljanje dokumentacije

1. Na zahtjev države molilje, zamoljena država dostavlja primaocu dokumentaciju, uključujući i onu koja se odnosi na sudske odluke koji potiču od države molilje i koji se odnose na poreze na koje se primjenjuje Konvencija.
2. Zamoljena država dostavljanje dokumentaciju vrši:

- a) na način propisan nacionalnim zakonima za dostavljanje dokumentacije suštinski slične prirode;
 - b) u mjeri u kojoj je to moguće, na poseban način koji zahtjeva država molilja ili na sličan način u skladu sa nacionalnim zakonima.
3. Strana može, licu na teritoriji druge Strane, dokumentaciju dostaviti direktno putem pošte.
4. Ništa u Konvenciji ne može se tumačiti kao poništavanje bilo kakvog dostavljanja dokumentacije koje izvrši Strana u skladu sa njenim zakonima.
5. Uz dokumentaciju koja se dostavlja u skladu sa ovim članom, nije potrebno priložiti prevod. Ako je dokumentacija na jeziku koji primalac ne razumije, zamoljena država će obezbijediti njen prevod ili sačiniti rezime na svom ili na jednom od njenih službenih jezika. Alternativno, zamoljena država može zatražiti od države molilje da obezbijedi prevod dokumentacije ili da se uz nju priloži rezime na jednom od službenih jezika zamoljene države, Savjeta Evrope ili OECD-a.

Poglavlje IV - Odredbe koje se odnose na sve oblike pomoći

Član 18 - Informacije koje dostavlja država tražilac

1. U zahtjevu za pomoć, kada je to moguće, navodi se:
- a) naziv organa ili agencije koja je inicirala zahtjev koji je podnio nadležni organ;
 - b) ime, adresa ili bilo koji drugi podatak koji pomaže u identifikaciji lica u odnosu na koje je zahtjev podnjet;
 - c) u slučaju zahtjeva za informacijom, formu u kojoj država molilja želi da informacije budu dostavljene kako bi se zadovoljile njene potrebe;
 - d) u slučaju zahtjeva za pomoć u naplati ili zaštitnih mjera, prirodu poreskog potraživanja, sadržinu poreskog potraživanja i imovinu iz koje se poresko potraživanje može naplatiti;
 - e) u slučaju zahtjeva za dostavljanje dokumentacije, prirodu i predmet dokumentacije koje treba dostaviti;
 - f) da li je zahtjev u skladu sa zakonima i administrativnom praksom države molilje i da li je opravdan, u skladu sa uslovima iz člana 21 stav 2 tačka g) ove konvencije.
2. Kada država molilja sazna bilo kakve druge informacije koje su od značaja za zahtjev za pomoć, odmah ih prosljeđuje zamoljenoj državi.

Član 19 - Brisan

Član 20 - Odgovor na zahtjev za pomoć

1. Ako zamoljena država prihvati zahtjev za pomoć, obaviještava državu molilju o preduzetim mjerama i rezultatima pomoći, što je prije moguće.
2. Ako zamoljena država odbije zahtjev za pomoć, obaviještava državu molilju o toj odluci i razlozima za odbijanje zahtjeva, što je prije moguće.
3. Ako je, u vezi sa zahtjevom za informacijama, država molilja navela formu u kojoj želi da joj se informacije dostave, a zamoljena država može da to ispuni, zamoljena država će dostaviti informacije u zahtijevanoj formi.

Član 21 - Zaštita lica i ograničenja obaveze pružanja pomoći

1. Ništa u ovoj Konvenciji neće uticati na prava i mjere zaštite koje su osigurane licima, shodno zakonima ili administrativnoj praksi zamoljene države.
2. Osim u slučaju člana 14 ove konvencije, odredbe ove konvencije ne mogu se ni u kom slučaju tumačiti kao obaveza zamoljene države da:
 - a) preduzima mjere koje su u suprotnosti sa njenim zakonima ili administrativnom praksom ili zakonima ili administrativnom praksom države molilje;
 - b) preduzima mjere koje bi bile u suprotnosti sa javnim poretkom (*ordre public*);
 - c) dostavi informacije koje se ne mogu dobiti na osnovu njenih zakona ili administrativne prakse ili na osnovu zakona države molilje ili njene administrativne prakse;
 - d) dostavlja informacije koje bi otkrile bilo koju trgovinsku, poslovnu, industrijsku, komercijalnu ili profesionalnu tajnu, ili trgovinski proces, ili informacije čije bi saopštavanje bilo suprotno javnom poretku (*ordre public*);
 - e) pruža administrativnu pomoć ako i, ukoliko smatra da je oporezivanje u državi molilji suprotno opšteprihvaćenim principima oporezivanja ili odredbama ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, ili bilo koje druge konvencije koju je zamoljena država zaključila sa državom moliljom;
 - f) pruža administrativnu pomoć u svrhu administriranja ili prinudnog izvršenja odredbe poreskog zakona države molilje, ili bilo kojeg sa njim povezanog zahtjeva koji, u istim okolnostima, državljanina zamoljene države diskriminiše u odnosu na državljanina države molilje;
 - g) pruža administrativnu pomoć ako država molilja nije preduzela sve razumne mjere koje su joj na raspolaganju, u skladu sa njenim zakonima ili administrativnom praksom, osim kada bi preduzimanje tih mjera moglo dovesti do nesrazmjernih poteškoća;
 - h) pruža pomoć u naplati u slučajevima u kojima je administrativno opterećenje za tu državu očigledno nesrazmjerno koristi koje bi država molilja trebala da ostvari.
3. Ako država molilja traži informacije u skladu sa ovom konvencijom, zamoljena država će koristiti svoje mjere da bi pribavila tražene informacije, iako zamoljenoj državi takve informacije možda nijesu potrebne za sopstvene poreske svrhe. Obaveza sadržana u prethodnoj rečenici podliježe ograničenjima sadržanim u ovoj konvenciji, ali ni u kom slučaju takva ograničenja, posebno ona

iz st. 1 i 2, neće se tumačiti tako da omogućavaju zamoljenoj državi da odbije da dostavi informacije samo zato što ne postoji unutrašnji interes za takve informacije.

4. Odredbe ove konvencije, uključujući naročito one iz st. 1 i 2 ovog člana, ne mogu se ni u kom slučaju tumačiti tako da zamoljenoj državi daju pravo da odbije da dostavi informacije samo zato što te informacije posjeduje banka, druga finansijska institucija, zastupnik ili lice koje radi kao agent ili fiducijar, ili koje ima vlasničke interese u licu.

Član 22 - Tajnost

1. Svaka informacija koju je Strana dobila na osnovu ove konvencije smatra se tajnom i zaštićena je na isti način kao i informacija dobijena prema domaćem zakonu te Strane i, u mjeri u kojoj je to potrebno kako bi se obezbjedio neophodan nivo zaštite ličnih podataka, u skladu sa zaštitom koju može odrediti strana koja dostavlja informacije, kako to zahtjeva njeno domaće zakonodavstvo.
2. Takve informacije se u svakom slučaju mogu saopštiti samo licima ili organima (uključujući sudove i upravne ili nadzorne organe) koji su nadležni za utvrđivanje, naplatu ili povraćaj, prinudno ili sudsko izvršenje, rješavanje po žalbama, u odnosu na poreze te strane, ili u odnosu na nadzor gore navedenog. Samo gore navedena lica ili organi mogu koristiti informacije, i to samo u navedene svrhe. Oni mogu, bez obzira na odredbe stava 1 ovog člana, te informacije da saopšte u javnim sudskim postupcima ili sudskim odlukama koje se odnose na te poreze.
3. Ako je Strana stavila rezervu predviđenu u članu 30 stav 1 tačka a), svaka druga Strana koja dobije informacije od te Strane, iste ne može koristiti za potrebe poreza u kategoriji koja je predmet rezerve. Slično tome, Strana koja stavlja takvu rezervu ne smije koristiti informacije dobijene prema ovoj Konvenciji u svrhu poreza iz kategorije koja je predmet rezerve.
4. Izuzetno od odredaba st. 1, 2 i 3 ovog člana, informacije koje primi Strana mogu se koristiti u druge svrhe, kada se takve informacije, shodno zakonima strane tražioca mogu koristiti u druge svrhe, a nadležni organ te Strane odobri takvo korišćenje. Informacije koje Strana dostavi drugoj Strani mogu biti proslijeđene trećoj Strani, uz prethodno odobrenje nadležnog organa prvopomenute Strane.

Član 23 - Postupci

1. Postupci u vezi sa mjerama koje, u skladu sa ovom konvencijom, preduzima zamoljena država, vode se samo pred nadležnim organom te države.
2. Postupci u vezi sa mjerama koje, u skladu sa ovom konvencijom, preduzima država molilja, naročito oni koji se, u oblasti naplate, odnose na postojanje ili iznos poreskog potraživanja ili akta

kojim se dozvoljava izvršenje, vode se samo pred nadležnim organom te države. Ako su takvi postupci započeti, država molilja o tome obavještava zamoljenu državu, koja će obustaviti postupak, do donošenja odluke nadležnog organa. Međutim, zamoljena država će, u cilju obezbjeđenja naplate, ako to zatraži država molilja, preduzeti mjere zaštite. O takvim postupcima zamoljenu državu može obavijestiti i bilo koje zainteresovano lice. Zamoljena država se, po prijemu takvih obavještenja, konsultuje sa državom moliljom.

3. Kada se donese konačna odluka u postupku, zamoljena država ili država molilja, u zavisnosti od slučaja, obavještava drugu državu o odluci, kao i posljedicama koje takva odluka ima na zahtjev za pomoć.

Poglavlje V - Posebne odredbe

Član 24 - Primjena Konvencije

1. O primjeni ove konvencije Strane međusobno komuniciraju preko svojih nadležnih organa. Nadležni organi komuniciraju neposredno, ali, za tu svrhu, mogu ovlastiti i njima podređene organe. Nadležni organi dvije ili više Strana mogu međusobno da se dogovore o načinu primjene Konvencije.
2. Kada zamoljena država smatra da bi primjena ove konvencije u određenom slučaju imala ozbiljne i nepoželjne posledice, nadležni organi zamoljene države i države molilje se međusobno konsultuju i nastoje da situaciju riješe zajedničkim dogovorom.
3. Koordinaciono tijelo, sastavljeno od predstavnika nadležnih organa Strana, nadgleda primjenu i razvoj ove konvencije, pod okriljem OECD-a. U tom cilju, koordinaciono tijelo će preporučiti svaku mjeru koja bi mogla da doprinese opštim ciljevima Konvencije. Posebno, djelovaće kao forum za proučavanje novih metoda i procedura za unapređenje međunarodne saradnje u poreskim pitanjima i, tamo gdje je to prikladno, može preporučiti reviziju ili izmjene i dopune Konvencije. Države koje su potpisale, ali još nisu ratifikovale, prihvatile ili odobrile Konvenciju, imaju pravo da budu zastupljene na sastancima koordinacionog tijela kao posmatrači.
4. Strana može zatražiti od koordinacionog tijela da dostavi mišljenja o tumačenju odredaba Konvencije.
5. Kada se pojave teškoće ili sumnje između dvije ili više Strana u vezi sa primjenom ili tumačenjem Konvencije, nadležni organi tih Strana će nastojati da riješe to pitanje zajedničkim dogovorom. Koordinaciono tijelu se obavještava o dogovoru.
6. Generalni sekretar OECD-a će obavijestiti Strane, i države potpisnice koje još nisu ratifikovale, prihvatile ili odobrile Konvenciju, o mišljenjima koje je dostavilo koordinaciono tijelo u skladu sa

odredbama stava 4 ovog člana i o zajedničkim dogovorima postignutim u skladu sa stavom 5 ovog člana.

Član 25 - Jezik

Zahtjevi za pomoć i odgovori na iste sačinjavaju se na jednom od službenih jezika OECD-a i Savjeta Evrope ili na bilo kom drugom jeziku koji je bilateralno dogovoren između odnosnih država ugovornica.

Član 26 - Troškovi

Osim ako se Strane bilateralno ne dogovore drugačije:

- a) redovne troškove nastale prilikom pružanja pomoći snosi zamoljena država;
- b) vanredne troškove nastale prilikom pružanja pomoći snosi država molilja.

Poglavlje VI - Završne odredbe

Član 27 - Ostali međunarodni sporazumi ili aranžmani

1. Mogućnosti za pružanje pomoći predviđene ovom konvencijom ne ograničavaju, niti su ograničene onim sadržanim u postojećim ili budućim međunarodnim sporazumima ili drugim aranžmanima između zainteresovanih Strana ili drugim instrumentima koji se odnose na saradnju u poreskim pitanjima.
2. Izuzetno od odredaba stava 1 ovog člana, one Strane koje su države članice Evropske unije, mogu u svojim međusobnim odnosima primijeniti mogućnosti pružanja pomoći predviđene Konvencijom, u mjeri u kojoj one omogućavaju širu saradnju od mogućnosti koje predviđaju važeći propisi Evropske unije.

Član 28 - Potpisivanje i stupanje na snagu Konvencije

1. Ova konvencija je otvorena za potpisivanje za države članice Savjeta Evrope i zemlje članice OECD-a. Ona podliježe ratifikaciji, prihvatanju ili odobrenju. Instrumenti ratifikacije, prihvatanja ili odobravanja deponuju se kod jednog od Depozitara.
2. Ova konvencija stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka perioda od tri mjeseca nakon datuma kada je pet država izrazilo svoj pristanak da ih Konvencija obavezuje u skladu sa odredbama stava 1 ovog člana.
3. U odnosu na bilo koju državu članicu Savjeta Evrope ili bilo koju zemlju članicu OECD-a koja naknadno izrazi svoju saglasnost da bude obavezana Konvencijom, Konvencija stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka perioda od tri mjeseca nakon datuma deponovanja instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju.

4. Država članica Savjeta Evrope ili zemlja članica OECD-a koja postane članica Konvencije nakon stupanja na snagu Protokola o izmjenama i dopunama ove Konvencije, otvorenog za potpisivanje 27. maja 2010. godine ("Protokol iz 2010."), biće Strana Konvencije na način na koji je izmijenjena i dopunjena tim Protokolom, osim ako ne izrazi drugačiju namjeru pisanim obavještenjem upućenim jednom od Depozitara.
5. Nakon stupanja na snagu Protokola iz 2010. godine, svaka država koja nije članica Savjeta Evrope ili OECD-a može zatražiti da bude pozvana da potpiše i ratifikuje ovu Konvenciju izmijenjenu i dopunjenu Protokolom iz 2010. godine. Svaki takav zahtjev upućuje se jednom od Depozitara, koji ga prosljeđuje Stranama. Depozitar takođe obavještava Komitet ministara Savjeta Evrope i Savjet OECD-a. Odluka da se pozovu države koje na takav način zatraže da postanu Strane u ovoj konvenciji donijeće se konsenzusom Strana Konvencije preko koordinacionog tijela. U odnosu na bilo koju državu koja ratifikuje Konvenciju izmijenjenu i dopunjenu Protokolom iz 2010. godine, u skladu sa ovim stavom, ova konvencija stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka perioda od tri mjeseca od datuma deponovanja instrumenta ratifikacije Konvencije kod jednog od Depozitara.
6. Odredbe ove konvencije, izmijenjene i dopunjene Protokolom iz 2010. godine, primjenjuju se za administrativnu pomoć koja se odnosi na poreske periode koji počinju 1. januara ili poslije 1. januara godine koja slijedi godinu u kojoj je Konvencija, izmijenjena i dopunjena Protokolom iz 2010. godine, stupila na snagu u odnosu na Stranu, ili kada ne postoji poreski period, za administrativnu pomoć koja se odnosi na poreske obaveze koje nastanu 1. januara ili poslije 1. januara godine koja slijedi godinu u kojoj je Konvencija, izmijenjena i dopunjena Protokolom iz 2010. godine, stupila na snagu u odnosu na Stranu. Bilo koje dvije ili više Strana mogu se međusobno dogovoriti da se Konvencija, izmijenjena i dopunjena Protokolom iz 2010. godine, primjenjuje za administrativnu pomoć koja se odnosi na ranije poreske periode ili poreske obaveze.
7. Izuzetno od odredaba stava 6 ovog člana, za poreska pitanja koja uključuju namjerno ponašanje koje podliježe krivičnom gonjenju prema krivičnim zakonima Strane tražioca, odredbe ove konvencije, izmijenjene i dopunjene Protokolom iz 2010. godine, primjenjuju se od dana stupanja na snagu u odnosu na Stranu, u vezi sa ranijim poreskim periodima i poreskim obavezama.

Član 29 - Teritorijalna primjena Konvencije

1. Svaka država može prilikom potpisivanja ili deponovanja svog instrumenta ratifikacije, prihvatanja ili odobravanja, da navede teritoriju ili teritorije na koje se ova Konvencija primjenjuje.
2. Svaka država može, bilo kada kasnije, izjavom upućenom jednom od Depozitara, proširiti primjenu ove Konvencije na bilo koju drugu teritoriju navedenu u izjavi. U odnosu na takvu teritoriju, Konvencija će stupiti na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka perioda od tri mjeseca od datuma prijema takve izjave od strane Depozitara.

3. Svaka izjava data u skladu sa bilo kojim od prethodna dva stava može, u odnosu na bilo koju teritoriju navedenu u takvoj izjavi, biti povučena obavještenjem upućenim jednom od Depozitara. Povlačenje stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka perioda od tri mjeseca od datuma prijema takvog obavještenja od strane Depozitara.

Član 30 – Rezerve

1. Svaka država može, prilikom potpisivanja ili deponovanja svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju ili kasnije, izjaviti da zadržava pravo da:
 - a) ne pruži bilo koju vrstu pomoći u odnosu na poreze drugih Strana u bilo kojoj od kategorija navedenih u članu 2 stav 1 tačka b) ove konvencije, pod uslovom da to ne uključuje neki domaći porez u toj kategoriji prema Prilogu A Konvencije;
 - b) ne pruži pomoć u naplati bilo kojeg poreskog potraživanja, ili u naplati administrativne novčane kazne, za sve poreze ili samo za poreze u jednoj ili više kategorija navedenih u članu 2 stav 1 ove konvencije;
 - c) ne pruži pomoć u vezi sa bilo kojim poreskim potraživanjem, koje postoji na dan stupanja na snagu Konvencije u odnosu na tu državu ili, ako je rezerva, prethodno, bila stavljena u skladu sa tačkom a) ili b) ove konvencije, na dan povlačenja takve rezerve u odnosu na poreze u odnosnoj kategoriji;
 - d) ne pruži pomoć u dostavljanju dokumentacije za sve poreze ili samo za poreze u jednoj ili više kategorija navedenih u članu 2 stav 1 ove konvencije;
 - e) ne dozvoli dostavljanje dokumentacije putem pošte, kao što je predviđeno članom 17 stav 3 ove konvencije;
 - f) član 28 stav 7 ove konvencije primjenjuje isključivo za administrativnu pomoć koja se odnosi na poreske periode koji počinju 1.januara ili poslije 1. januara treće godine koja prethodi godini u kojoj je Konvencija, izmijenjena i dopunjena Protokolom iz 2010. godine, stupila na snagu u odnosu na Stranu; ili ako ne postoji poreski period, za administrativnu pomoć koja se odnosi na poreske obaveze koje nastanu 1.januara ili poslije 1. januara treće godine koja prethodi godini u kojoj je Konvencija, izmijenjena i dopunjena Protokolom iz 2010. godine, stupila na snagu u odnosu na Stranu.
2. Ne mogu biti stavljene nikakve druge rezerve.
3. Nakon stupanja na snagu Konvencije u odnosu na Stranu, ta Strana može staviti jednu ili više rezervi navedenih u stavu 1 koje nije stavila prilikom ratifikacije, prihvatanja ili odobravanja. Takve rezerve stupaju na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka perioda od tri mjeseca od datuma prijema rezerve od strane jednog od Depozitara.

4. Svaka Strana koja je, u skladu sa st. 1 i 3 ovog člana, stavila rezervu, može da je u potpunosti ili djelimično povuče putem obavještenja upućenog jednom od Depozitara. Povlačenje se primjenjuje od datuma prijema takvog obavještenja od strane Depozitara.
5. Strana koja je stavila rezervu u odnosu na odredbu ove konvencije ne može zahtijevati primjenu te odredbe od bilo koje druge Strane; međutim, može, ako je njena rezerva djelimična, zahtijevati primjenu te odredbe u onoj mjeri u kojoj ju je i sama prihvatila.

Član 31 - Otkazivanje

1. Svaka Strana može, u bilo koje vrijeme, otkazati ovu Konvenciju putem obavještenja upućenog jednom od Depozitara.
2. Takvo otkazivanje se primjenjuje prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka perioda od tri mjeseca od datuma prijema obavještenja od strane Depozitara.
3. Svaka Strana koja otkazuje Konvenciju ostaje obavezana odredbama člana 22 ove konvencije, sve dok u svom posjedu zadržava bilo koju dokumentaciju ili informacije dobijene na osnovu Konvencije.

Član 32. Depozitari i njihove funkcije

1. Depozitar kojem je upućen akt, obavještenje ili saopštenje, obavještava države članice Savjeta Evrope i zemlje članice OECD-a, kao i bilo koju Stranu potpisnicu ove Konvencije o:
 - a) svakom potpisivanju;
 - b) deponovanju svakog instrumenta ratifikacije, prihvatanja ili odobravanja;
 - c) svakom datumu stupanja na snagu ove Konvencije u skladu sa odredbama čl. 28 i 29 ove konvencije;
 - d) svakoj izjavi datoj u skladu sa odredbama člana 4 stav 3 ili člana 9 stav 3 ove konvencije, kao i o povlačenju takve izjave;
 - e) svakoj rezervi datoj u skladu sa odredbama člana 30 ove konvencije, kao i o povlačenju svake rezerve izvršene u skladu sa odredbama člana 30 stav 4 ove konvencije;
 - f) svakom obavještenju primljenom u skladu sa odredbama člana 2 stava 3 ili 4, člana 3 stav 3, člana 29. ili člana 31 stav 1;
 - g) svakom drugom aktu, obavještenju ili saopštenju u vezi sa ovom Konvencijom.
2. Depozitar koji primi ili dostavi obavještenje u skladu sa odredbama stava 1 ovog člana odmah će o tome obavijestiti drugog Depozitara.

U potvrdu toga su dolje potpisani, punovažno za to ovlašćeni, potpisali Konvenciju.

Utvrđeno od strane Depozitara, dana 1. juna 2011. godine u skladu sa članom X.4 Protokola o izmjenama i dopunama Konvencije o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreskim pitanjima, na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu su oba teksta podjednako vjerodostojna, u dva primjerka od kojih će jedan biti deponovan u arhivi svakog Depozitara. Depozitari će dostaviti ovjerenu kopiju svakoj Strani Konvencije izmijenjene i dopunjene Protokolom i svakoj državi koja ima pravo da postane Strana.

Crna Gora potvrđuje Konvenciju o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreskim pitanjima izmijenjenu i dopunjenu Protokolom o izmjenama i dopunama Konvencije o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreskim pitanjima sa sljedećim obavještenjima, rezervama i deklaracijom:

OBAVJEŠTENJA

PRILOG A - Porezi na koje se primjenjuje Konvencija

Član 2 stav 1 tačka a) podtačka i. :

- porez na dohodak fizičkih lica,
- porez na dobit pravnih lica.

PRILOG B – Naležni organ:

Ministarstvo finansija ili njegov ovlašćeni predstavnik

Poreske kontrole u inostranstvu

Crna Gora obavještava Depozitara o svojoj namjeri, da, po pravilu, ne prihvata zahtjeve navedene u članu 9 stav 1 Konvencije.

REZERVE

U skladu sa odredbama člana 30 stav 1 tačka a) Konvencije, Crna Gora zadržava pravo da ne pruži bilo koju vrstu pomoći u odnosu na poreze drugih Strana u bilo kojoj od kategorija navedenih u članu 2 stav 1 tačka b) ove konvencije, pod uslovom da to ne uključuje neki domaći porez u toj kategoriji prema Prilogu A Konvencije;

U skladu sa odredbama člana 30 stav 1 tačka b) Konvencije, Crna Gora zadržava pravo da ne pruži pomoć u u naplati bilo kojeg poreskog potraživanja, ili u naplati administrativne novčane kazne, za sve poreze ili samo za poreze u jednoj ili više kategorija navedenih u članu 2 stav 1 ove konvencije;

U skladu sa odredbama člana 30 stav 1 tačka c) Konvencije, Crna Gora zadržava pravo da ne pruži pomoć u vezi sa bilo kojim poreskim potraživanjem, koje postoji na dan stupanja na snagu Konvencije u odnosu na tu državu ili, ako je rezerva, prethodno, bila stavljena u skladu sa tačkom a) ili b) ove konvencije, na dan povlačenja takve rezerve u odnosu na poreze u odnosnoj kategoriji;

U skladu sa odredbama člana 30 stav 1 tačka d) Konvencije, Crna Gora zadržava pravo da ne pruži pomoć u dostavljanju dokumentacije za sve poreze navedene u članu 2 stav 1 ove konvencije;

U skladu sa odredbama člana 30 stav 1 tačka f) Konvencije, Crna Gora zadržava pravo da primjeni član 28 stav 7 ove konvencije isključivo za administrativnu pomoć koja se odnosi na poreske periode koji

počinju 1.januara ili poslije 1. januara treće godine koja prethodi godini u kojoj je Konvencija, izmijenjena i dopunjena Protokolom iz 2010. godine, stupila na snagu u odnosu na Stranu; ili ako ne postoji poreski period, za administrativnu pomoć koja se odnosi na poreske obaveze koje nastanu 1.januara ili poslije 1. januara treće godine koja prethodi godini u kojoj je Konvencija, izmijenjena i dopunjena Protokolom iz 2010. godine, stupila na snagu u odnosu na Stranu.

DEKLARACIJA

Crna Gora izjavljuje da, u skladu sa svojim unutrašnjim zakonodavstvom, njeni organi mogu da, prije dostavljanja informacija koje se odnose na njega, u skladu sa čl. 5 i 7 ove konvencije, o tome obavijeste svog rezidenta ili državljanina.